

Tune into Tefillah: No Matter the Static

Stern College ~ June 24, 2020 ~ Leah Moskovich

Static #1: Denial

Avoidance, Confusion, Shock, Fear

שמות פרק ג-ד

<p>But Moshe said to God, "Who am I that I should go to Pharaoh, and that I should take the children of Israel out of Egypt?" And Moshe said to God, "Behold I come to the children of Israel, and I say to them, 'The God of your fathers has sent me to you,' and they say to me, 'What is His name?' what shall I say to them?" Moshe answered and said, "Behold they will not believe me, and they will not heed my voice, but they will say, 'The Lord has not appeared to you.'" Moshe said to Hashem, "I beseech You, Hashem. I am not a man of words, neither from yesterday nor from the day before yesterday, nor from the time You have spoken to Your servant, for I am heavy of mouth and heavy of tongue." But he said, "I beseech You, Hashem, send now with whom You would send."</p>	<p>יֵאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹקִים, מִי אֲנִי, כִּי אֵלֶךְ אֶל-פַּרְעֹה; וְכִי אוֹצִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמִּצְרַיִם. יֵאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים, הֲנֵה אֲנִי בֶאֱלֹהֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתִּי לָהֶם, אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם; וְאָמְרוּ-לִי מִה-שְּׁמוֹ, מִה אֲמַר אֲלֵהֶם. א וַיַּעַן מֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר, וְהֵן לֹא-יֵאֱמִינוּ לִי, וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקוֹלִי: כִּי יֹאמְרוּ, לֹא-נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה. י וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, בִּי אֲדֹנָי, לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֶשֶׁם, גַּם מֵאֵז דְּבָרְךָ אֶל-עַבְדְּךָ: כִּי כָבֵד-פֶּה וְכָבֵד לְשׁוֹן, אֲנִי. יג וַיֹּאמֶר, בִּי אֲדֹנָי; שְׁלַח-נָא, בְּיַד-תְּשַׁלַּח.</p>
---	--

שמות - פרק יד

<p>Pharaoh drew near, and Bnei Yisrael lifted up their eyes, and behold! the Egyptians were advancing after them. They were very frightened, and Bnei Yisrael cried out to Hashem.</p>	<p>י וּפַרְעֹה, הִקְרִיב; וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וַהֲנִה מִצְרַיִם נֹסַע אַחֲרֵיהֶם, וַיִּירָאוּ מְאֹד, וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֶל-ה'. יג וַיֹּאמֶר, בִּי אֲדֹנָי; שְׁלַח-נָא, בְּיַד-תְּשַׁלַּח.</p>
--	--

Static #2: Anger

Frustration, Irritation, Anxiety

שמות - פרק יד

<p>They said to Moshe, "Is it because there are no graves in Egypt that you have taken us to die in the desert? What is this that you have done to us to take us out of Egypt?"</p>	<p>יֵאמְרוּ, אֶל-מֹשֶׁה, הַמִּבְלִי אֵין-קְבָרִים בְּמִצְרַיִם, לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר: מִה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ, לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם. יג וַיֹּאמֶר, בִּי אֲדֹנָי; שְׁלַח-נָא, בְּיַד-תְּשַׁלַּח.</p>
---	---

רמב"ן: פסוק י-יא

אבל הנכון שנפרש כי היו כתות, והכתוב יספר כל מה שעשו כלם. אמר כי הכת האחת צועקת אל ה', והאחת מכחשת בנביאו ואינה מודה בישועה הנעשית להם, ויאמרו כי טוב להם שלא הצילים. ולכך יחזיר הכתוב "בני ישראל" פעם אחרת, ויצעקו בני ישראל אל ה', כי הטובים בהם צעקו אל ה' והנשארים מרו בדברו ולכך אמר אח"כ (להלן פסוק לא) וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. לא אמר "וייראו ישראל את ה' ויאמינו" אבל אמר "העם", כי "בני ישראל" שם ליחידים, ו"העם" שם להמון, וכן וילונו העם (להלן טו כד). וכך הזכירו רבותינו (במדבר כ כג) ויחל העם לזנות (במדבר כה א), בכל שנאמר "העם" לשון גנאי הוא, וכל מקום שנאמר "ישראל" לשון שבח הוא:

אברבנאל

אבל אמיתת העניין הוא שאמרו ויצעקו בני" אל ה' אינו ענין תפילה כי אם ענין תרעומת ותלונה מלשון ויצעקו אל פרעה.

שמות פרק יז'

<p>Moshe cried out to Hashem, saying, What shall I do for this people? Just a little longer and they will stone me!</p>	<p>ד וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־ה' לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לְעַם הַזֶּה עוֹד מְעַט וְסִקְלֵנִי:</p>
---	--

Static #3: Bargaining

Struggling to find meaning, reaching out to others

ברוך אתה ה' - אלוקינו מלך העולם

ברכות כו:

<p>אֲבָרְחָם תִּקַּן תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיִּשְׁכֵּם אֲבָרְחָם בְּבֹקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם", וְאִין "עֲמִידָה" אֵלּא תְּפִלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיִּפְלֵל".</p>	<p>Abraham instituted the morning prayer, as it is stated when Abraham came to look out over Sodom the day after he had prayed on its behalf: "And Abraham rose early in the morning to the place where he had stood before Gd" (Genesis 19:27), and from the context as well as the language utilized in the verse, the verb standing means nothing other than prayer, as this language is used to describe Pinehas' prayer after the plague, as it is stated: "And Pinehas stood up and prayed and the plague ended" (Psalms 106:30).</p>
--	---

ברכות כו:

<p>יִצְחָק תִּקַּן תְּפִלַּת מִנְחָה, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנוֹת עֶרֶב", וְאִין "שִׁיחָה" אֵלּא תְּפִלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר "תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף וּלְפָנַי ה' יִשְׁפָךְ שִׁיחוֹ".</p>	<p>Isaac instituted the afternoon prayer, as it is stated: "And Isaac went out to converse [lasuah] in the field toward evening" (Genesis 24:63), and conversation means nothing other than prayer, as it is stated: "A prayer of the afflicted when he is faint and pours out his complaint [siho] before the Lord" (Psalms 102:1).</p>
---	--

בראשית פרק יח

<p>כב וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים, וַיֵּלְכוּ סְדוֹמָה; וְאַבְרָהָם--עוֹדֵנוּ עֹמֵד, לְפָנַי יְהוָה. כג וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר: הֲאֵף תִּסְּפָה, צְדִיק עִם-רָשָׁע. כד אֲוִלֵי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים, בְּתוֹךְ הָעִיר; הֲאֵף תִּסְּפָה וְלֹא-תִשָּׂא לְמָקוֹם, לְמַעַן חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ.</p>	<p>And the men turned from there and went to Sodom, and Abraham was still standing before the Lord. And Abraham approached and said, "Will You even destroy the righteous with the wicked? Perhaps there are fifty righteous men in the midst of the city; will You even destroy and not forgive the place for the sake of the fifty righteous men who are in its midst?"</p>
--	---

שמואל א, פרק א

<p>ה וּלְחַנָּה, יִתֵּן מְנָה אַחַת אֶפְיִים: כִּי אֶת-חַנָּה אָהַב, וַיְהִי סָגֵר רַחֲמָהּ. ו וְכַעֲסַתָּה צָרְתָּה גַם-כַּעַס, בְּעֵבֹר הָרַעְמָה: כִּי-סָגֵר יְהוָה, בְּעַד רַחֲמָהּ.</p> <p>ט וַתִּקַּם חַנָּה, אַחֲרַי אָכְלָה בְּשִׁלָּה וְאַחֲרַי שָׁתָה; וְעָלִי הִכְהִין, יֹשֵׁב עַל-הַכֹּסֶא, עַל-מְזוֹזֹת, הַיְכָל יְהוָה. י וְהָיָא, מֵרַת נַפְשׁ; וַתִּתְפַּלֵּל עַל-יְהוָה, וּבָכָה תְּבִכָּה. יא וַתְּדַר נֶדֶר וַתֹּאמֶר, יְהוָה צְבָאוֹת אֱ-רָאָה תִּרְאָה בְּעֵנַי אֲמַתְךָ וּזְכַרְתָּנִי וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-אֲמַתְךָ, וְנִתְּתָה לְאֲמַתְךָ, זָרַע אֲנָשִׁים--וְנִתְּתִיו לַיהוָה כָּל-יְמֵי חַיָּו, וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ.</p>	<p>And to Chana he would give one choice portion, for he loved Chana, and Hashem had shut up her womb. And her rival would frequently anger her, in order to make her complain, for Hashem had shut up her womb. And Chana arose after eating and after drinking, and Eli the priest was sitting on the chair beside the doorpost of the Temple of the Lord. And she was bitter in spirit, and she prayed to Hashem, and wept. And she vowed a vow, and said: to Hashem, if You will look upon the affliction of Your maidservant, and You will remember me, and You will not forget Your maidservant and You will give Your maidservant a man-child, and I shall give him to Hashem all the days of his life, and no razor shall come upon his head.</p>
---	--

Static #4: Depression

Overwhelmed, Helplessness, Flight

בראשית פרק כא

<p>And she went and sat down from afar, at about the distance of two bowshots, for she said, "Let me not see the child's death." And she sat from afar, and she raised her voice and wept.</p>	<p>טז וַתֵּלֶךְ וַתֵּשֶׁב לָהּ מִנֶּגֶד, הַרְחַק כְּמַטְחוֹי קֶשֶׁת, כִּי אָמְרָה, אֶל-אַרְאֵה בְּמוֹת הַיָּלֵד; וַתֵּשֶׁב מִנֶּגֶד, וַתִּשָּׂא אֶת-קוֹלָהּ וַתִּבְכֶּה.</p>
---	--

שמות - פרק יד

<p>Isn't this the thing [about] which we spoke to you in Egypt, saying, Leave us alone, and we will serve the Egyptians, because we would rather serve the Egyptians than die in the desert!"</p>	<p>יב הֲלֹא-זֶה הַדְּבָר, אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר, חַדְל מִמֶּנּוּ, וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם: כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת-מִצְרַיִם, מִמָּוֶתנוּ בַּמִּדְבָּר.</p>
---	---

יונה - פרק ב

<p>And Yona prayed to Hashem his God, from the belly of the fish. And he said: I called out from my distress to the Lord, and He answered me; from the belly of the grave I cried out, You heard my voice.</p>	<p>וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֱלֹהֵי אֲלֻקָיו מִמְעֵי הַדָּגָה: וַיֹּאמֶר קִרְאתִי מִצְרָה לִי אֱלֹהֵי וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׂאוֹל שְׁוַעֲתִי שָׁמַעַתְּ קוֹלִי:</p>
--	---

Static #5: Acceptance

Exploring Options, New Plans, Moving On

Rabbi Steven Weil: Tefillah: A Unique Method of Communicating with God

The English word “prayer” is derived from the Latin term for prayer, which literally means “to beg.” Begging God to fulfill our needs and desires, uncontrollably, in confusion, without thought, rhyme or reason is not tefillah. Tefillah is derived from the Hebrew word “pileil,” which means to judge, and the act of engaging in tefillah is described in the reflexive “lehitpaleil,” to judge or to analyze oneself. Self-evaluation and begging are very different enterprises with the former being a much more arduous, intellectual and constructive activity. **Authentic Jewish prayer requires one to take a long, hard and honest look at himself in the shadow of God’s Presence where nothing can be hidden or denied.** Haphazardly begging for whatever we want is, quite frankly, spoiled, childish behavior. **But through sincere self-examination we will hopefully be able to discern between that which we want and that which we need, and truly have our priorities in order as we stand before God.**

בראשית פרק כב

<p>And Isaac spoke to Abraham his father, and he said, "My father!" And he said, "Here I am, my son." And he said, "Here are the fire and the wood, but where is the lamb for the burnt offering?" And Abraham said, "God will provide for Himself the lamb for the burnt offering, my son." And they both went together. And they came to the place of which God had spoken to him, and Abraham built the altar there and arranged the wood, and he bound Isaac his son and placed him on the altar upon the wood.</p>	<p>ז וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר הֲנִנִי בְנִי; וַיֹּאמֶר, הֲנִנְהָ הָאֵשׁ וְהָעֵצִים, וְאִי־הִשֶּׁה לְעֹלָה. ח וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אֱלֹהִים יִרְאֶה-לּוֹ הִשֶּׁה לְעֹלָה, בְּנִי; וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם, יַחְדָּו. ט וַיָּבֹאוּ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לּוֹ הָאֱלֹהִים, וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים; וַיַּעֲקֹד, אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ, מִמַּעַל לְעֵצִים.</p>
---	--

רש"י פסוק ח

ואף על פי שהבין יצחק שהוא הולך לישחט, וילכו שניהם יחדו בלב שוה:

שמות - פרק ד

<p>And Hashem's wrath was kindled against Moshe, and He said, "Is there not Aaron your brother, the Levite? I know that he will surely speak, and behold, he is coming forth toward you, and when he sees you, he will rejoice in his heart. You shall speak to him, and you shall put the words into his mouth, and I will be with your mouth and with his mouth, and I will instruct you [both] what you shall do. And he will speak for you to the people, and it will be that he will be your speaker, and you will be his leader. And you shall take this staff in your hand, with which you shall perform the signs."</p>	<p>יד וַיִּחַר-אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה, וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֵן אַחִיךָ הַלֵּוִי--יִדְעָתִי, כִּי-דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא; וְגַם הֲנִיחֶה-הוּא יֵצֵא לְקִרְאתְךָ, וְרָאֶךָ וְשִׂמַח בְּלִבּוֹ. טו וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו, וְשָׁמַתְּ אֶת-הַדְּבָרִים בְּפִיו; וְאֲנֹכִי, אֶהְיֶה עִם-פִּיךָ וְעִם-פִּיהוּ, וְהוֹרִיתִי אֹתְכֶם, אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂוּן. טז וְדַבֵּר-הוּא לָךְ, אֶל-הָעָם; וְהָיָה הוּא יְהִי־לָךְ לְפִה, וְאַתָּה תְּהִי־לוֹ לְאֱלֹהִים. יז וְאֶת-הַמַּטֵּה הַזֶּה, תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בוֹ, אֶת-הָאֹתוֹת. {פ}</p>
---	---

שמות - פרק יד

<p>טו וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה, מַה-תִּצְעַק אֵלַי; דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיִּסְעוּ.</p>	<p>And Hashem said to Moshe, Why do you cry out to Me? Speak to the children of Israel and let them travel!</p>
---	---

שמות - פרק יד, פסוק טו: רמב"ן - מה תצעק אלי

ורבותינו אמרו (מכילתא כאן) שהיה משה צועק ומתפלל, והוא הנכון, כי לא ידע מה יעשה, ואף על פי שאמר לו השם ואכבדה בפרעה, הוא לא היה יודע איך יתנהג, כי הוא על שפת הים והשונא רודף ומשיג, והיה מתפלל שיורנו ה' דרך יבחר וזה טעם **מה תצעק אלי**, שהיית צריך לשאל מה תעשה ואין לך צורך לצעוק, כי כבר הודעתך ואכבדה בפרעה, ולא סיפר הכתוב צעקת משה, כי הוא בכלל ישראל:

ברכות כח:

<p>He said to them: Be vigilant in the honor of your counterparts, and prevent your children from logic when studying verses that tend toward heresy (ge'onim), and place your children, while they are still young, between the knees of Torah scholars, and when you pray, know before Whom you stand. For doing that, you will merit the life of the World-to-Come.</p>	<p>תנו רבנן: כְּשֶׁחָלָה רַבִּי אֶלְיָעָזֵר נִכְנְסוּ תַלְמִידָיו לְבַקְרוֹ. אָמְרוּ לוֹ: רַבֵּינוּ לְמַדְנוּ אוֹרְחוֹת חַיִּים וְנִזְכָּה בְּהֵן לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא. אָמַר לָהֶם: הִזְהָרוּ בְּכַבּוּד חֲבָרֵיכֶם, וּמָנְעוּ בְּנֵיכֶם מִן הַהֲגִיִן, וְהוֹשִׁיבוּם בֵּין בְּרַפֵּי תַלְמִידֵי חֲכָמִים, וּכְשֶׁאַתֶּם מִתְפַּלְלִים — דַּעוּ לִפְנֵי מִי אַתֶּם עוֹמְדִים. וּבִשְׂבִיל כֵךְ תִּזְכּוּ לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבָּא.</p>
---	---

Rav Pincus on Az Yashir
[See Slides]

